

Så sætter man finansiering af til nogle nåletræsplantager, og så slutter man af med i aftalen, at der ikke kan stilles forslag om yderligere udgiftskrævende initiativer på naturområdet. Det betyder jo også, at hvis man ikke kan få det solgt, eller man ikke får den pris, som man havde forudset, så er der slet ingen penge til de internationale forpligtelser, som vi alle sammen herinde er klar over at vi nu engang også har.

Det må Dansk Folkeparti da også have taget med i deres overvejelser, da man sad og forhandlede meget og længe, så vidt jeg kan forstå, sammen med regeringen. Hvad vil man gøre, hvis pengene lige pludselig ikke er der, og man er bundet op på den her musefældeklauseul? Så står vi med absolut ingenting.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det var et meget upræcist svar, jeg fik på mit spørgsmål. Derfor vil jeg gerne give hr. Jørn Dohrmann lejlighed til at svare lidt mere præcist på det anden gang.

I regeringens forslag til finanslov laver man jo nogle budgetoverslagsår, hvor man kan se, hvordan bevillingerne udvikler sig de kommende år. Det, vi kan se, er, at der på næste års finanslov bliver sparet knap 60 mio. kr. på Skov- og Naturstyrelsen, det vil sige på naturområdet. Det er vel ikke uvæsentligt i diskussionen om, hvor mange penge man får til naturområdet, at regeringen selv oplyser og også hævder, at den har i sinde at holde sig til tallene, at der bliver sparet knap 60 mio. kr.

Derfor spørger jeg hr. Jørn Dohrmann, der jo allerede nu begynder at tage hul på nogle finanslovforhandlinger, som egentlig først skal finde sted til efteråret: Har man sikret sig, at den besparelse, der ligger i kortene, er taget af bordet, for ellers er det jo fuldstændig vanvittigt at tale om at tilføre området penge, når man sælger nogle skove og så putter pengene ned i et stort sort hul, men samtidig sparer markant mere på Skov- og Naturstyrelsens budget som udgangspunkt.

Har Dansk Folkeparti sikret sig, at de her besparelser er taget af bordet? Ja eller nej. Og får jeg ikke noget svar, så er det vel et nej.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu kan jeg forstå, at det er svært at sælge de skovløberhuse, som finansierede de mange pen-

ge på det her års finanslov. De 50 mio. kr. skulle altså komme ind ved at sælge nogle mursten.

Kl. 11.30

Hvad kommer det til at betyde for finansloven næste år? Er det så også sådan, at Miljøministeriet er nødt til at spare yderligere med henblik på at betale pengene tilbage til finansministeren, eller hvad gør man?

Har man en eller anden musefældeklauseul her, så hvis det nu ikke er muligt at sælge skov, så finansierer man naturgenopretningen og alle de andre gode ting på en anden måde? For det er vel ikke sådan, at regeringen og dets støttepartier satser alt på naturområdet på at sælge noget skov. Der må da være andre elementer i den pose, der skal finansiere det store projekt, vi vel alle sammen er enige om vi står over for, nemlig at redde Danmarks natur.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen vil jeg bare for en opklarings skyld sige, at det var ikke de huse, vi gerne ville sælge, de skovløberhuse, det var dem fra den forrige regering. Det er jo de huse, der ikke er solgt. De brugte pengene, inden husene var solgt. Så den misforståelse skal vi lige have rettet her.

Så ville jeg da godt også lige høre, om fru Pernille Blach Hansen ikke kunne komme op og bekræfte, at i det finanslovsforslag, som lå fra den daværende regering for år 2002, var der lagt besparelser ind på miljøområdet, på naturområdet.

Så dermed kan man sige, at den trappeaftale, som den ny regering har lagt ind i år 2002, må Socialdemokratiet jo have været enig i, siden man også sparer på dette område. Eller hvordan kan det være, man lige pludselig skifter holdning nu?

Det er utrolig vigtigt, at man forholder sig til fakta og ikke bare begynder at slynge om sig med nye tal og påstande og alt muligt andet. Jeg mener, det er vigtigt, at man holder sig for øje: Hvad har man egentlig gjort før, og hvad agter man at gøre nu?

Til hr. Torben Hansen: Jamen hvordan var det nu, den tidligere regering finansierede de her habitatområder? Var den finansiering egentlig klar på det tidspunkt? Var de egentlig udpeget? Næh, dem, man udpegede, fik man alle sammen kasseret, og så måtte den nye regering til at starte forfra på det arbejde. Synes hr. Torben Hansen